

Vand- og Hygtevæsenet, ene og alene udredes af de Næringsdrivende og Grundeierne, og da nu navnlig den nye Valglow, der udkom den 31te Marts 1861, ogsaa giver andre Indvaanere, som ikke høre til disse to Classer, samme Ret som de Andre til at deeltage i Byens Bestyrelse og hvad dermed følger, finder jeg det meget rigtigt, at det Beløb, som ved Næringsfattens Ophæv bortfalder, overføres paa Formue og Leilighed, saaledes at de Skatteydende, navnlig Embedsmænd, Pensionister og Andre, der ikke drive Næring, derved komme til at udrede et vist Beløb af Byens andre Udgifter, idet de jo have den samme Nytte af disse Foranstaltninger, som enhver Anden i Byen. Derfor anseer jeg det for billigt og retfærdigt, at Saadant skeer, og jeg støtter mig navnlig til den ærede Ministers Udtalelser forrige Gang, at det vistnok vil være ganske undtagelsesviis, naar en Kjøbstad vil ophæve Næringsfattens, at den da ikke, for at tilveiebringe en større Rigdom i Skattebyrderne, end nu er Tilfældet, overfører Næringsfattens Beløb paa Formue og Leilighed. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høitærede Thing, idet jeg haaber, at det iaar vil kunne naae at gaae gjennem begge Thing og komme ud som Lov.

Da Ingen videre yttede at yttre sig, fattes Lovforslaget (see Anhang A. Sp. 1281 ff.) under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 60 St.

Lovforslaget gaaer nu til Landsthinget.

Man gik derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: Anden Behandling af Udkaft til Lov, indeholdende nogle Forandringer i § 2 i Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster. (Lovudkastet findes i Anhang A. Sp. 673 ff., 1ste Behandling i Tidenden Sp. 611 ff. og den af Udvalget afgivne Betænkning i Anhang B. Sp. 289 ff.).

Intet Endringsforslag var fremkommet; Lovudkastet i dets Heelhed fattes under Forhandling.

Ordføreren (Ankjær): Jeg har som Ordfører for det Udvalg, der har været nedsat for at behandle det foreliggende Lovudkast, ikke noget Væsentligt at tilføie til hvad derom i Betænkningen er sagt. Det ærede Thing vil see, at Udvalget i sin Heelhed er kommet til det Resultat, at indstille Lovudkastet uforandret til Thingets Billigelse, men at det er kommet til dette Resultat igjennem en noget forskjellig Motivering. Der har i Udvalget ikke været nogen Tvivl om Hensigtsmæssigheden af Oprettelsen af de to Stationer, nemlig ved Røine og ved Hedegaardene i Drum Sogn, Thisted Amt; derimod har der været nogen Tvivl med Hensyn til Stationen paa Fano, men Betænkningen giver fuldstændig Oplysning om de Forhandlinger, som i den Anledning have fundet Sted i Udvalget, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved.

Tsberning: Ibet Talen er om Oprettelsen af nye Redningsstationer, tør jeg ikke tilbageholde nogle Bemærkninger, som jeg ledes til at gjøre ved nogle Meddelelser, og som jeg troer temmelig paalidelige, fra forskjellige Beboere i det nordlige Sjælland, hvor man i Anledning af de senere Redningsforsøg, som der have fundet Sted, meget klager over, hvad der der foregaaer. For det Første klages der over, at man ikke har taget mere Hensyn til at ordne Forholdet saaledes, at Fisserne og Fisterbaadene i Almindelighed ere mere sikrede, naar de gaae ud og søge at redde, idet det viser sig, at det jævnlige er Fisterbaadene, som langveis fra komme til Undsætning, der komme til at redde Mandffabet paa Liden, hvor Redningsbaadene, som ere i Nærheden, endnu ikke have kunnet vove sig ud. Klagerne gaae dernæst i en anden Retning, som det vel er værd at lægge Mærke til, idet det nemlig hedder, at i det Dieblit, hvor det gjælder om at redde de Skibbrudne træde Interessen for at komme til at faae med Haveristen at gjøre let saa meget i Forgrunden, at det i en ikke uvæsentlig Grad kommer til at virke paa Foretagendet. De, der ere Commissionairer for de Compagnier, der især give sig af med at understøtte de Skibbrudne, og søge at skaffe dem den bedst mulige Realisation af Vrag, Ladningen etc., og